



## RESSÒ DE LA PARAULA

# Només l'amor és fecund



**D**èiem que en Maria, la mare de Jesús i nostra, tots som mares, o hem de ser-ho. Dèiem fins i tot que tots som mares de Jesús quan evangelitzem i eduquem a algú acompanyant-lo en la seva maduració de fe, ja que l'objectiu d'aquestes tasques és justament conformar Jesucrist en l'altre, és a dir, que ell adquireixi la forma de Jesucrist. Avui diem que l'única cosa que fa possible aquesta maternitat és l'amor, l'amor de Déu en nosaltres.

A l'inici del nou any recordem el moment de l'Anunciació. Entre la paraula de l'àngel «ets plena de gràcia» i aquesta altra «concebràs en el teu ventre i donaràs a llum un Fill» hi ha una relació directa: Maria és mare perquè és plena de gràcia.

Som nosaltres també fecunds en les nostres tasques, iniciatives, compromisos?

Sincerament, podríem portar aquí nombrosos exemples d'esterilitat. Parlem d'esterilitat i fecunditat des del punt de vista espiritual. Segons la manera de mirar, podem dir que fem moltes coses bones en si mateixes o potser afirmem que ens trobem estancats i inútils, a la vista de les crisis socials, personals, econòmiques, que ens envolten. En un sentit, el resultat de l'estadística pot ser molt positiu: hi són els avanços científics i tècnics, les malalties que es curen, la facilitat de les comunicacions, la producció d'aliments, el control sobre els fenòmens naturals, etc. En un altre sentit, veiem que estem molt lluny de gaudir de la justícia, de viure en pau, de ser realment lliures, de gaudir d'una alegria realment duradora i profunda, de la unitat en el respecte al divers,



del progrés real, etc. ¡Són multitud els innocents morts!

Aquesta doble sensació també es dona en l'àmbit personal (moral) i en l'àmbit estrictament eclesial. No són pocs els esforços fracassats perquè les coses canviïn. ¡Quants treballs evangelitzadors sense resultats! ¡Quants recursos nous que a la llarga deixen les coses com estaven! ¡Quantes novetats que enlluernen al principi, per acabar desencisar-nos al moment!

Acceptem l'escassa o nul·la fecunditat dels nostres esforços. Però tenim un punt de referència on mirar. Mirar amb agraïment i desitjos d'aprendre. Perquè tots som beneficiaris d'aquesta fecunditat, formem part d'ella en tot sentit rebent-la i oferint-la.

La Mare de Déu degué fer moltes coses en l'àmbit de la família, com a esposa, en la comunitat jueva i al poble. Però entre tot el que ella va fer hi ha una sola obra que va omplir tota la seva existèn-

cia, donant-li ple sentit, fins a definir-la totalment: ser mare de Jesús. A més el seu ser personal, el sentit de tot el que ella era i feia, no consistia en les seves accions i els seus treballs, sinó en l'amor que posava en tot això. D'aquí la seva fecunditat.

Es feia mare fecunda quan acollia la vocació i la missió de part de Déu.

Era fecunda en el seu silenci, quan escoltava i guardava en el seu cor el que es deia de Jesús.

Era fecunda quan va pregar al seu Fill que ajudés als nuvis en Canà.

Era fecunda en la seva cerca i seguiment del seu Fill.

Era fecunda al peu de la Creu, compartint el dolor redemptor de Crist.

Continua sent fecunda en les nostres vides de fe, des del cor de l'Església, quan al costat del seu Fill roman activa, aportant el seu amor a la fecunditat de tot el Poble de Déu.

No podem calibrar ni mesurar la fecunditat, l'eficàcia de tant d'amor. Però la veritat és que no té límit. Sabem que serà eficaç en el cor obert i disponible.

† **Agustí Cortés Soriano**  
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.



## APUNTS PER A L'ANÀLISI

# Vull rebre el baptisme! Quant val?

**F**a poc complí disset anys. No està batejat. Té un amic que es prepara per rebre el sagrament de la confirmació. Les converses amb ell sobre els temes que tracten a les sessions de preparació, li han desvetllat un interès per conèixer Jesús. Ha llegit alguns fragments de l'evangeli en una Bíblia que ha trobat a casa de la seva àvia. I avui s'ha decidit. A l'acabar la classe de Religió, apropant-se al professor i, sense massa preàmbuls, li ha dit: «Em vull batejar. Pot ser ara? Quant val?». El professor, recuperant-se de l'ensurt però amb amabilitat, li ha explicat que un adult que vol ser batejat ha

de seguir un itinerari de preparació que s'anomena catecumenat, superat el qual, si es considera que està prou preparat, pot rebre el sagrament del baptisme. També li ha preguntat si tenia algun referent, a la família o entre els amics, que fos persona de fe i de seguiment de Jesús. No ha dubtat per respondre: «L'àvia és creient i practicant». «Doncs, parla amb ella», li ha recomanat el professor. «Ah! I pel que fa al preu no t'amoïnis. La gràcia de Déu és un do valuós que no té preu, un do gratuït. Altra cosa és que tots els creients hem de contribuir al sosteniment de l'Església».

El noi seguí el consell i anà a veure l'àvia que acollí joiosa la notícia. Recordà que la seva filla i el seu gendre, quan va néixer el noi, van decidir que no el batejarien per a no condicionar-lo, deien. Afegí: «La gràcia de Déu ha fet el seu camí i el testimoni de l'amic també. Anirem a la parròquia a parlar amb el mossèn i, després de preparar-te seguint el catecumenat que és la iniciació a la fe i a la vida cristiana, podràs rebre els sagraments del baptisme, confirmació i eucaristia, que en són el fonament. I començaràs l'aventura del seguiment conscient de Jesús». «Els digué: Aneu per tot el

món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la creació. Els qui creuran i seran batejats se salvaran» (Mc 16, 15-16).

El catecumenat va ser un camí per conèixer Jesús, per estimar-lo corresponent al seu amor i per desitjar seguir-lo donant vida als seus ensenyaments amb la força del seu Esperit. «Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit» (1Co 12,13).

**Enric Puig Jofra, SJ**

**ECO DE LA PALABRA**

## Solo el amor es fecundo

**D**ecíamos que en María, la madre de Jesús y nuestra, todos somos madres, o hemos de serlo. Decíamos incluso que todos somos madres de Jesús cuando evangelizamos y educamos a alguien acompañándole en su maduración de fe, ya que el objetivo de estas tareas es justamente conformar Jesucristo en el otro, es decir, que él adquiera la forma de Jesucristo. Hoy decimos que lo único que hace posible esta maternidad es el amor, el amor de Dios en nosotros.

Al inicio del nuevo año recordamos el momento de la Anunciación. Entre la palabra del Ángel «eres llena de gracia» y esta otra «concebirás en tu vientre y darás a luz un Hijo» hay una relación directa: María es madre porque está llena de gracia.

¿Somos nosotros también fecundos en nuestras tareas, iniciativas, compromisos?

Sinceramente, podríamos traer aquí numerosos ejemplos de esterilidad. Hablamos de esterilidad y fecundidad des del punto de vista espiritual. Según la forma de mirar, podemos decir que hacemos muchas cosas buenas en sí mismas o quizá afirmamos que nos hallamos estancados e inútiles, a la vista de las crisis sociales, personales, económicas, que nos rodean. En un sentido, el resultado de la estadística puede ser muy positivo: ahí están los avances científicos y técnicos, las enfermedades que se curan, la facilidad de las comunicaciones, la producción de alimentos, el control sobre los fenómenos naturales, etc. En otro sentido, vemos que estamos muy lejos de disfrutar de la justicia, de vivir en paz, de ser realmente libres, de disfrutar de una alegría realmente duradera y profunda, de la unidad en el respeto a lo diverso, del progreso real, etc. ¡Son multitud los inocentes muertos!

Esta doble sensación también se da en el ámbito personal (moral) y en el estrictamente eclesial: no son pocos los esfuerzos fracasados para que las cosas cambien. ¡Cuántos trabajos evangelizadores sin resultados! ¡Cuántos recursos nuevos que a la larga dejan las cosas como estaban! ¡Cuántas novedades que deslumbran al principio, para acabar desengañándonos al poco tiempo!

Aceptamos la escasa o nula fecundidad de nuestros esfuerzos. Pero tenemos un punto de referencia donde mirar. Mirar con agradecimiento y deseos de aprender. Porque todos somos beneficiarios de esa fecundidad, formamos parte de ella en todo sentido, recibiendo y ofreciéndola.

La Virgen María debió hacer muchas cosas en el ámbito de la familia, como esposa, en la comunidad judía y en el pueblo. Pero entre todo lo que ella hizo hay una sola obra que llenó toda su existencia, dándole pleno sentido, hasta definirle totalmente: ser madre de Jesús. Además su ser personal, el sentido de todo lo que ella era y hacía, no consistía en sus acciones y sus trabajos, sino en el amor que ponía en todo ello. De ahí su fecundidad.

Se hacía madre fecunda cuando acogía la vocación y la misión de parte de Dios.

Era fecunda en su silencio, cuando escuchaba y guardaba en su corazón lo que se decía de Jesús. Era fecunda cuando rogó a su Hijo que ayudara a los novios en Caná.

Era fecunda en su búsqueda y seguimiento de su Hijo.

Era fecunda al pie de la Cruz, compartiendo el dolor redentor de Cristo.

Sigue siendo fecunda en nuestras vidas de fe, desde el corazón de la Iglesia, cuando junto a su Hijo permanece activa, aportando su amor a la fecundidad de todo el Pueblo de Dios.

No podemos calibrar ni medir la fecundidad, la eficacia de tanto amor. Pero lo cierto es que no tiene límite. Sabemos que será eficaz en el corazón abierto y disponible.

† **Agustí Cortés Soriano**  
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

## El Pessebre Vivent de Corbera de Llobregat inaugura la seva 60a temporada amb nous equipaments



**L'**associació Pessebre Vivent Amics de Corbera, entitat que s'encarrega d'organitzar el Pessebre Vivent de Corbera des de l'any 1962, ha inaugurat la seva 60a temporada.

El Pessebre Vivent fa les seves representacions tots els caps de setmana i vigílies de festius, fins al dissabte 13 de gener de 2024. Es realitzaran un to-

tal de 50 representacions a la Peña del Corb, a Corbera de Llobregat.

El Pessebre Vivent de Corbera compta, en cada edició, amb més de 250 participants, entre voluntaris i organització, la gran majoria dels quals són veïns i veïnes del municipi que hi participen, representant diverses escenes nadalenques i de tradicions catalanes.

El Pessebre es desenvolupa en un entorn privilegiat de més de 14.000 m<sup>2</sup>, situat a la Peña del Corb de Corbera de Llobregat. Els visitants passen dins d'un pessebre a mida real, en un circuit de més de 700 m, on poden anar gaudint de 16 quadres escènics com ara l'anunciació, els pastors, el naixement a la cova, la vida a Natzaret, el mercat, així com diverses escenes d'oficis artesanals catalans, el cagatió, entre d'altres.

La temporada 2022-2023, pel Pessebre van passar 27.834 visitants, cosa que va permetre superar la simbòlica xifra d'1 milió de visitants (1.019.402), des de la seva fundació l'any 1962.

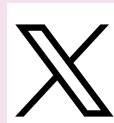
## Les parròquies de la diòcesi obren la porta de la fe a uns joves i adults

**E**l diumenge 3 de desembre passat, primer diumenge d'Advent, a la Casa de l'Església, es van reunir els joves i adults cridats al catecumenat de les parròquies de Sant Pere Apòstol de Sant Boi de Llobregat; Santa Maria de Castelldefels; Santa Maria de Vilafranca del Penedès; Sant Cristòfol de la Granada; Sant Miquel Arcàngel de Molins de Rei; dels Sants Just i Pastor de Sant Just Desvern; de Santa Eulàlia d'Esparreguera; de Sant Joan Baptista de Vilanova i la Geltrú; de Sant Joan Despí i de Sant Esteve de Cervelló. Seguidament, es van traslladar a la Catedral de Sant Llorenç. Tots ells es preparen per al baptisme.

Donem-ne gràcies a Déu.



### EL PAPA FRANCESC A LA XARXA



**@Pontifex\_es:** «Així com jo us he estimat, estimeu-vos els uns als altres» (Jn 13,34). Aquest és el testament que Crist ens va deixar,

el criteri fonamental per a discernir si som veritablement els seus deixebles o no: el manament de l'amor» (25 d'agost).

**@Pontifex\_es:** «El signe de la trobada amb el Senyor és l'alegria. La tristesa o la por són, no obstant això, signes de llunyania amb Déu. Qui s'allunya del Senyor mai està content, fins i tot tenint a la seva disposició una gran abundància de béns i possibilitats» (28 d'agost).

**@Pontifex\_es:** «Quan trobem dificultats per a viure i anunciar l'Evangelí, podem sentir la temptació de desanimar-nos, però Jesús ens concedeix la gràcia necessària per a continuar pel camí de la vida cristiana amb fidelitat i perseverança» (30 d'agost).

**@Pontifex\_es:** «Que passin els núvols foscos de la guerra, que es dissipin per la ferma voluntat d'una fraternitat universal en la qual les tensions es resolguin sobre la base de la trobada i del diàleg, i que a tots se'ls garanteixin els drets fonamentals!» (2 de setembre).



# Mn. Xavier Ribas, consiliari de Vida Creixent: «No hem de decaure en la fe»

El dijous 14 de desembre passat es van reunir, a la Casa de l'Església, per celebrar el Nadal, al voltant de 40 persones que formen part dels diferents grups de Vida Creixent de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

La trobada es va iniciar a les cinc de la tarda a la capella i la va presidir el consiliari del moviment, Mn. Xavier Ribas. A l'homilia, Mn. Ribas va animar els presents a no decaure en la fe i fer els possibles per ser bona «aliança entre generacions», ja que aquest és el temari que mensualment treballen els diferents grups del moviment de Vida Creixent aquest curs 2023-2024.

El bisbe Agustí s'hi va poder afegir uns minuts més tard i va animar els



presents a seguir creixent en la fe. El bisbe de Sant Feliu de Llobregat va recordar que tots estem cridats a fer apostolat, cadascú des de la seva realitat i possibilitat. D'altra banda, el bisbe Agustí va comentar que és molt important que siguem capaços de transmetre la fe a les noves

generacions i la gran responsabilitat que avui tenen els avis amb els nets, per transmetre la fe i els valors cristians.

Abans de cloure la pregària, el president de la comissió gestora, Enric d'Ossó, va adreçar als presents unes paraules d'agraïment al bisbe Agus-

tí i al secretari general del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, Mn. Joan Pere Pulido, per la seva proximitat i bona acollida que sempre reben d'ells; també al consiliari Mn. Xavier Ribas pel seu guiatge espiritual; al Sr. Vicenç Quinquilla, coordinador interdiocesà de Catalunya, Mallorca, Menorca i Andorra per estar present a l'acte; també els diferents membres de la comissió gestora i als presents. Va acabar dient que per damunt de tot, hem de donar gràcies a Déu.

Seguidament, al vestíbul de la Casa de l'Església van poder veure i gaudir del pessebre i la felicitació natalenca del nostre bisbat.

Després van compartir tots plegats unes galetes i cava al menjador de la Casa de l'Església.

## «Ens sentim en comunió amb l'Objectiu diocesà: “Som cridats. Cridats a ser poble”»



Aquestes paraules les va pronunciar, el dijous 14 de desembre, el P. Joan Maria Mayol, delegat de Pastoral de Santuaris, Peregrinacions i Turisme del nostre bisbat, durant una

entrevista que va concedir a la Delegació de Mitjans de Comunicació del bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Va ser amb motiu de la Trobada amb els superiors i representants de les comunitats religioses de la diòcesi per presentar el protocol d'atenció a les víctimes i persones vulnerables i l'Objectiu diocesà: «Som cridats. Cridats a ser poble».

**Missatges que ha transmès el P. Joan Maria Mayol, rector de la basílica de Santa Maria de Montserrat**

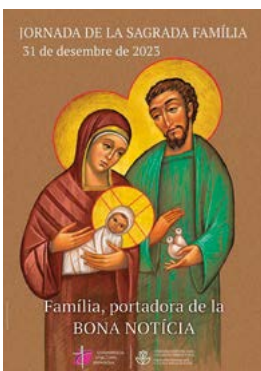
- «Hem de tenir les portes obertes perquè tothom que vulgui entrar a l'Església, trobi una experiència bonica d'aquella realitat que tothom viu en

el més profund del seu cor. Quin sentit té la meua vida? Hem de descobrir el somriure de Déu.»

- «Ens preocupa la qualitat d'assistència, especialment la protecció dels joves i les persones amb discapacitat. Tots ells han de tenir un començament de la vida amb esperança i futur. Molt de respecte, il·lusió i esperança.»
- «Els laics i també la jerarquia hem de fer més entenedora la tasca que es fa no per ofici sinó per vocació. A l'Església ens falta fer un bon marquet.»

Trobareu tota l'entrevista a:  
[www.bisbatsantfeliu.cat](http://www.bisbatsantfeliu.cat)

### AGENDA



• **Eucaristia de la Jornada de la Sagrada Família.** Es traslladarà al proper diumenge 7 de gener i coincidirà amb la celebració del Baptisme del Senyor. El bisbe Agustí presidirà la missa. Lloc: Catedral-Parroquia de Sant Llorenç (Sant Feliu de Llobregat). Hora: 12 h.

### LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**1. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2, 16-21]. Santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

**2. □ Dimarts** [1Jo 2,22-28 / Sl 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la Mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

**3. □ Dimecres** [1Jo 2,29-3,6 / Sl 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236)

i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana); sant Daniel, mr.; sant Atanasi, mr.; sant Josep Maria Thomasi, prev. teatí, card.; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

**4. □ Dijous** [1Jo 3,7-10 / Sl 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres i Morales, vg. (rel. angèlica); sant Manuel González García, bisbe; santa Isabel Anna Bayley Seton, rel.; santa Zedislava de Lemberk.

**5. □ Divendres** [1Jo 3,11-21 / Sl 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emi-

liana, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; sant Carles Houben, prev. passionista.

**6. □ Dissabte** [Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

**7. □ Diumenge vinent**, Baptisme del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Is 55,1-11 / Sl: Is 12,3-6 / 1Jo 5,1-9 / Mc 1,7-11]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

# La Sagrada Família (B)

## COMENTARI

### «Aquest noi serà una senyera combatuda»



**E**n aquest primer diumenge després de Nadal recordem la família de Jesús, Maria i Josep, «la Sagrada Família» com diem habitualment. Una família que ens imaginem plena d'amor, de comprensió, de dolcesa però també amb moments de dolor i sofriment. Ho veiem a l'evangeli. Simeó li diu a Maria: *Aquest noi serà una senyera combatuda i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts.* Aquests sentiments amagats en els cors de molts portaran el seu fill fins a la mort. Els claus que traspassaran el seu fill en la crucifixió seran una espasa clavada en el cor de Maria. El camí de la Sagrada Família, no va ser un camí fàcil. Com no ho és el camí d'un autèntic seguidor del Crist. Simeó i Anna han hagut d'esperar molts anys per a veure el Salvador. Per això la seva alegria: *Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau.* I el mateix passa a *Anna als seus vuitanta-quatre anys: Donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida.* La segona lectura ens recorda la fe d'Abraham *que sortí del seu país sense saber on aniria i va oferir a Déu el seu fill Isaac, el seu fill únic que havia rebut les promeses.* Però Abraham confiava que *Déu seria prou poderós per a ressuscitar un mort.* I Sara *tot i la seva edat avançada, va creure en la fidelitat de Déu que li havia promès fundar un llinatge.* La primera lectura fa referència també a Abraham y Sara. Déu els havia promès una gran descendència. I *Abraham cregué en el Senyor que li ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa.* Déu compleix les seves promeses. Però el camí dels creients sovint no és fàcil. El final de l'evangeli d'avui sembla molt idíl·lic: *El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.* Però això no estalviarà ni sofriments ni incomprendiments als seus pares. Ara bé, Josep i Maria, homes de fe, acompanyaran amb molt d'amor el seu fill en tots els moments: en els moments bons i en els moments de dolor.

Mn. Jaume Pedrós

#### ▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquells dies, el Senyor va fer sentir la seva paraula a Abram en una visió i li digué: «No tinguis por, Abram: jo soc el teu protector. La teva recompensa serà molt gran.» Abram li respongué: «Senyor, Déu meu, què em donareu? Jo me'n vaig sense fills, i l'hereu de casa haurà de ser Elièzer de Damasc.» Abram afegí: «No m'heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors.» Llavors el Senyor li va fer sentir la seva paraula i li digué: «No serà pas aquest, el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu.» Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va concebre i va donar un fill a Abraham a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit. Abraham va posar el nom d'Isaac al fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

#### ▶ Salm responsorial (104)

R. *El Senyor, el nostre Déu recorda sempre l'aliança.*  
Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu l'elogi de les seves meravelles. R.

Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. / Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.

Recordau les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions. / Descendents d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R.

Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, / l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isaac.

#### ▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 11,8.11-12.17-19)

Germans, gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isaac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut les promeses. Déu havia dit d'ell: Per Isaac tindrà la descendència que portarà el teu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d'aquesta veritat.

#### ▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

(Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

#### ▶ Lectura del libro del Gènesis (Gén 15,1-6;21,1-3)

En aquellos días, el Señor dirigió a Abrán, en una visió, la siguiente palabra:

«No temas, Abrán, yo soy tu escudo, y tu paga será abundante». Abrán contestó: «Señor Dios, ¿qué me vas a dar si soy estéril, y Eliezer de Damasco será el amo de mi casa?». Abrán añadió: «No me has dado hijos, y un criado de casa me heredará».

Pero el Señor le dirigió esta palabra: «No te heredarà ese, sino que uno salido de tus entrañas será tu heredero».

Luego lo sacó afuera y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia». Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. El Señor visitó a Sara, como había dicho. El Señor cumplió con Sara lo que le había prometido. Sara concibió y dio a Abrán un hijo en su vejez, en el plazo que Dios le había anunciado. Abrán llamó Isaac al hijo que le había nacido, el que le había dado Sara.

#### ▶ Salmo responsorial (104)

R. *El Señor es nuestro Dios, se acuerda de su alianza eternamente.*

Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / dad a conocer sus hazañas a los pueblos. / Cantadle al son de instrumentos, / hablad de sus maravillas. R.

Gloriaos de su nombre santo, / que se alegren los que buscan al Señor. / Recurrid al Señor y a su poder, / buscad continuamente su rostro. R.

Recordad las maravillas que hizo, / sus prodigios, las sentencias de su boca. / ¡Estirpe de Abrahán, su siervo; / ¡Hijos de Jacob, su elegido! R.

Se acuerda de su alianza eternamente, / de la palabra dada, por mil generaciones; / de la alianza sellada con Abrahán, / del juramento hecho a Isaac. R.

#### ▶ Lectura de la carta a los hebreos

(Heb 11,8.11-12.17-19)

Hermanos:

Por la fe obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad. Salió sin saber adónde iba. Por la fe también Sara, siendo estéril, obtuvo vigor para concebir cuando ya le había pasado la edad, porque consideró fiel al que se lo prometía.

Y así, de un hombre, marcado ya por la muerte, nacieron hijos numerosos, como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas. Por la fe, Abrahán, puesto a prueba, ofreció a Isaac: ofreció a su hijo único, el destinatario de la promesa, del cual le había dicho Dios: «Isaac continuará tu descendencia». Pero Abrahán pensó que Dios tiene poder hasta para resucitar de entre los muertos, de donde en cierto sentido recobró a Isaac.

#### ▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor. Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, Jesús y sus padres volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.